

4 november

“en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan”

Openbaring 21:4

Johannes vertelt ons wat hij ziet en zoekt woorden en begrippen om ons de enorme en letterlijk onvoorstelbare verandering die zal plaatsvinden uit te leggen. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Een hemels Jeruzalem en vooral, God zelf zal bij ons mensen wonen. Het kan niet anders of dat moet een totaal andere wereld zijn dan de wereld die ons dagelijks met heel andere beelden voor ogen komt. Allereerst en dat is wel heel verrassend houdt de Here God zich heel direct met ons bezig. Johannes schrijft: “Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen”.

Waarom moeten we daarbij denken? Zou dat zoiets betekenen dat de Here God met een grote witte zakdoek onze wangen droog veegt? Misschien worden we inderdaad ook wel fysiek getroost, zoals we dat in onze wereld ook wel kennen. We nemen onze dierbaren, wanneer zorg of verdriet hen overvalt, in de armen. We slaan een arm om de ander heen. Een eenvoudige aanraking kan heel bemoedigend en troostrijk zijn. Ik denk dat we hier verder mogen denken. De hemel zal verdriet kennen. We zullen zien wat de enorme prijs werkelijk was voor onze vrijkoping. Het offer van de Here Jezus, tranen van berouw zullen vloeien. Misschien en dat is gewaagd maar ik geloof dat, zullen we dierbaren missen. Niet altijd kennen en belijden onze kinderen de Here Jezus als Heiland en Verlosser. Dat kan ook voor broers, zussen of ouders gelden. Straks bij God zal het besef dat we hen missen, emotie oproepen. Mensen zeggen wel eens, als ik mijn geliefde mis, dan kan de hemel geen plaats van blijdschap voor me zijn. We begrijpen dat zo goed. Maar het eerste dat ons verteld wordt is dat God zelf de tranen van onze ogen zal wissen. Hij zelf zal ons helpen bij de verwerking van al de verdrietige gevoelens en ervaringen.

Bedenk dat God zelf grotere en meerdere liefde heeft dan wij ooit zouden kunnen opbrengen. God zelf kan er, met gepaste eerbied schrijf ik dit, mee leven dat mensen veroordeeld moeten worden. Hij leert ons te denken, te voelen en te leven vanuit Zijn grote heilige en rechtvaardige liefde. Dat zal de beste therapeutische bemoediging ooit zijn.